

Bilag A.

BUDGETDEPARTEMENTET

Den 8. februar 1972.

Notat vedrørende samråd med finansudvalget om spørgsmål A af 14. januar 1972.

1. En samling af alle uddannelser i en fælles administration under én minister kan ikke ses isoleret, idet uddannelsessystemet hænger sammen med forskningen, der dels forgår på de højere uddannelsesinstitutioner, dels på en række selvstændige institutioner i forskellige ministerier. Ligeledes er der en kontaktfilade til de større sygehuse, som udover sygdomsbehandling dels fungerer som undervisningshospitaller for læger, sygeplejersker, terapeuter og andre medicinske uddannelser, dels har forsknings- og udviklingsopgaver.

2. En rimelig budgettering af uddannelserne kan bedst foretages, såfremt uddannelsesmulighederne analyseres samlet. Ved en samlet budgettering inden for uddannelsesområdet kan de enkelte led i systemet i højere grad afstemmes og afpasses indbyrdes efter de forventede ønsker om uddannelse og efter de skøn over behov for uddannede, der måtte foreligge. Udviklingen i 1960'erne har klart afdækket mangelen på en sådan samlet koordinering.

3. Som eksempel på nogle af problemerne i en samlet afvejning kan nævnes:

For knap 1 år siden afgav planlægningsrådet for de højere uddannelser en redegørelse for de videregående uddannelsers udbygning i 1971-72 — 1975-76. Et hovedsynspunkt i denne redegørelse var, at man især burde lægge vægten på en udbygning af de korterevarende uddannelser som f. eks. terapeut-, bibliotekar-, socialrådgiver-, teknikumingeniør- og folkeskolelæreruddannelserne. Disse uddannelser er bl. a. placeret i indenrigsministeriet, kulturministeriet og socialministeriet. Flere af dem har en relativt restriktiv adgangsbe-grænsning, uden at denne har sin baggrund i, at behovet for uddannede er opfyldt. I tilrettelæggelsen af de nye uddannelsescentre, f. eks. i Odense, Roskilde og Ålborg, er såvel undervisningsministeriet som socialministeriet og kulturministeriet involveret. Dette kan give anledning til en tung sagsbehandling og en besværlig opbygning af disse uddannelsesenheder.

4. Under budgetdrøftelserne har socialministeren udtrykt interesse for at overflytte *de sociale højskoler* og socialforskningsinstitutttet fra socialministeriet til undervisningsministeriet. Indenrigsministeren har udtrykt betænkelighed ved en flytning af de *medicinske personaleuddannelser*, der i vid udstrækning foregår på hospitalerne. En særlig gruppe i denne forbindelse udgør *terapeutuddannelserne*, der dels bygger på studentereksamen, dels er placeret på særlige institutioner og derfor har betydelig lighed med de videregående uddannelser.

5. Arbejdsministeriets uddannelser, *omskoling og efteruddannelse for faglærte og ufaglærte*, henvender sig til en meget stor og speciel kreds af uddannelsessøgende. En sammenlægning med undervisningsministeriets uddannelser vil formentlig være problematisk.

Også handelsministeriets *søfartsuddannelser* har et specielt sigte, men dog en betydelig lighed med erhvervsuddannelserne under undervisningsministeriet.

Kulturministeriets uddannelse af *kunstnere, arkitekter og bibliotekarer* har, når bortses fra de kunstneriske uddannelser, betydelige lighedspunkter med andre videregående